

25

17

2013

M. Dr. Tibor Hrnčiar, správca číslo 12, 027 40 340 dňa 11.03.2014	
11-03-2014	
Podanie číslo:	Číslo spisu:
Prílohy/číslo:	Rovnosť:

2-~~Co~~KR/80/2013 - 351
IČS: 2113207424

Dňa 28.02.2014

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Bratislave vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], správcom ktorého je JUDr. [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], zapísaný v zozname správcov vedenom MS SR pod č. [REDAKOVANÉ] vo veci paušálnej odmeny za výkon funkcie správcu do konania prvej schôdze veriteľov, o odvolaní správcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 25 K/17/2013-337 zo dňa 15.08.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 25 K/17/2013-337 zo dňa 15.08.2013 **m e n í** tak, že správcovi JUDr. [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov priznáva paušálnu odmenu vo výške 663.88 eur.

Správcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol tak, že správcovi za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov na základe jeho návrhu zo dňa 01.08.2013 v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 - 5 vyhlášky MS SR č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška) nepriznal žiadnu odmenu.

V odôvodnení konštatoval, že konkurz na majetok dlžníka bol vyhlásený uznesením č.k. 25 K/17/2013-26 zo dňa 15.04.2013, právoplatným 23.04.2013, ktorým bol tiež uznaný konkurz za malý a bol ustanovený správca. Poukázal na ustanovenie § 43 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR), v zmysle ktorého má správca za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov nárok na paušálnu odmenu, ktorej výšku určí súd na jeho návrh po konaní prvej schôdze veriteľov. Podľa § 12 ods. 1 vyhlášky, za výkon funkcie do prvej schôdze veriteľov vo veci vyhlásenia konkurzu na majetok fyzickej osoby - nepodnikateľa patrí správcovi odmena 663,88 eur. Súd konštatoval, že správca nesplnil zákonné podmienky pre priznanie jeho paušálnej odmeny, nakoľko s poukazom na § 12 ods. 5 vyhlášky nepodal ani

jednu písomnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, preto mu paušálnu odmenu za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov nepriznal. V poučení konkurzný súd konštatoval, že proti jeho uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie ustanovený správca. V odôvodnení poukázal na § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p., nakoľko má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prípustnosť odvolania, je daná podľa názoru odvolateľa, v zmysle § 43 ods. 1 ZKR v spojení s § 21 ods. 3 a 5 ZKR, podľa ktorého na odvolanie a ustanovenie predbežného správcu a dohľad súdu nad jeho činnosťou sa použijú ustanovenia o odvolaní na ustanovení správcu a dohľade nad jeho činnosťou, pričom má odvolateľ za to, že analógia zákona je prípustná, nakoľko by v opačnom prípade došlo k neprimeranému zvýhodneniu postavenia predbežného správcu pred správcom ustanoveným súdom po vyhlásení konkurzu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vôbec nevyplýva, že by súd vyčítal správcovi porušenie akýchkoľvek povinností, pričom súčasne odvolateľ uviedol, že všetky svoje povinnosti do konania prvej schôdze realizoval a splnil a žiadnu svoju povinnosť nezanedbal. Je síce pravdou, že správca správy súdu v lehotách podľa § 12 ods. 5 vyhlášky nepredkladal, avšak podľa správcu túto povinnosť ani nemal, nakoľko mu ju súd v uznesení o vyhlásení konkurzu ani neuložil. Preto nemôže súd správcu sankcionovať tým, že mu nepriznal odmenu za porušenie povinností, ktorú mu neuložil. Tam, kde nie je daná povinnosť, nemôže byť daná ani sankcia za jej porušenie. Súd preto nemôže pri určovaní výšky odmeny správcu do konania prvej schôdze aplikovať § 43 ods. 1 ZKR, ani ustanovenie § 12 ods. 5 vyhlášky. Vyhláška nemôže byť nadriadená nad zákonom, ak tento zákon povinnosť neukladá, a preto výlučne súd môže v uznesení, ktorým vyhlasuje konkurz na majetok úpadcu, sám určiť, v akých lehotách si správy vyžaduje. Zároveň v tejto súvislosti poukázal na článok 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR. Preto žiada, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že správcovi priznal odmenu za výkon funkcie do konania prvej schôdze v zmysle jeho podania zo dňa 01.08.2013 vo výške 663,88 eur.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, prejednal odvolanie správcu v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V napadnutom uznesení súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 198 ods. 1 ZKR uviedol, že nie je proti nemu prípustné odvolanie. Keďže odvolateľ podal odvolanie s odôvodnením jeho prípustnosti, prvoradou úlohou odvolacieho súdu je riešiť túto otázku.

Občiansky súdny poriadok v zásade pripúšťa odvolanie proti všetkým rozhodnutiam súdu prvého stupňa a súčasne taxatívne vymedzuje rozhodnutia, proti ktorým odvolanie nie je prípustné. Prípustnosť odvolania proti rozhodnutiam v konaní podľa ZKR je založená na opačnom princípe – odvolanie je prípustné len vtedy, ak to zákon pri jednotlivých uzneseniach výslovne pripúšťa; ak však ZKR túto otázku pri určitom uznesení nerieši, je potrebné riešiť prípustnosť odvolania podľa ustanovení O.s.p. primerane.

Z ustanovenia § 43 ods. 1 ZKR okrem iného vyplýva, že správca má za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov - napr. vyhotovenie zoznamu pohľadávok, preskúvanie prihlášok a pohľadávok, ich popieranie, vyhotovenie súpisu majetku podstat, jeho priebežné doplňovanie a mnohé ďalšie zásadné úkony, ktoré sú potrebné pre ďalší priebeh konkurzného konania - nárok na paušálnu odmenu, ktorej výšku určí súd na jeho návrh po konaní prvej

schôdze veriteľov. Výška paušálnej odmeny je upravená v ustanovení § 12 ods. 1 vyhlášky č. 665/2005 Z.z. tak, že za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov vo veci vyhlásenia konkurzu na majetok fyzickej osoby - nepodnikateľa patrí správcovi paušálna odmena 663,88 eur. Ods. 1 upravuje otázku splatnosti a uspokojenia priznanej odmeny; citované ustanovenie otázku prípustnosti odvolania neupravuje, a preto v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR nie je prípustné. Bolo by preto nespravodlivé, aby správca nemohol podať odvolanie v prípade, ak by mu súd odmenu nepriznal, prípadne krátil. Z tohto dôvodu je potrebné označené ustanovenie **interpretovať v zmysle všeobecnej občianskoprávnej procesnej zásady uplatňovanej pri opravných prostriedkoch tak, že odvolanie nie je prípustné vtedy, ak súd návrhu správcu vyhovie v celom rozsahu a prípustné je vtedy, ak súd návrhu správcu na priznanie paušálnej odmeny nevyhovie, alebo vyhovie iba čiastočne.** Výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva. Medzera v právnej úprave nemôže mať za následok porušenie základného práva garantovaného ústavou. V takomto prípade je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale naopak, garantoval (II. ÚS 31/04). Takýto výklad ustanovenia § 43 ZKR v spojení s § 198 ods. 1 ZKR je nepochybne ústavne konformný. Ako vyplýva z uznesenia Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 212/2006 je povinnosťou všeobecných súdov v situácii, keď právny predpis dovoľuje dvojaký výklad (jeden ústavne konformný a druhý ústavne nekonformný), vykladať právny predpis spôsobom ústavne konformným. Toto právo a zároveň aj povinnosť všeobecných súdov vyplývajúca z čl. 152 ods. 4 Ústavy SR sa však nedá použiť vtedy, keď jednoznačné znenie normatívneho textu (i keď sa javí všeobecnému súdu ako ústavne nekonformné) vylučuje jeho interpretáciu iným spôsobom. V takomto prípade totiž odlišné ponímanie normatívneho textu by bolo treba považovať za prejav arbitrarности.

Vzhľadom na to, že ZKR v ustanovení § 21 ods. 3 priznáva právo podať odvolanie proti výške odmeny predbežnému správcovi, neexistuje žiadny logický dôvod pre takú právnu úpravu, podľa ktorej tá istá osoba môže podať odvolanie proti rozhodnutiu o odmene za výkon funkcie predbežného správcu a v ďalšom štádiu konania, teda od vyhlásenia konkurzu do konania prvej schôdze veriteľov, už odvolanie proti rozhodnutiu o odmene podať nemôže. Preto sa v prospech práva podať odvolanie možno dovolávať aj analógie legis.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že **odvolanie správcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa prípustné je.**

Ako vyplýva z ustanovenia § 43 ods. 1 ZKR **nárok na paušálnu odmenu do konania prvej schôdze veriteľov zakladá výkon funkcie správcu;** čo konkrétne treba považovať za výkon funkcie správcu do konania prvej schôdze veriteľov, vyplýva z konkrétnych ustanovení ZKR, zákona o správcoch, prípadne z ďalších zákonov (napr. z ustanovení § 31, 32, 34 76 ZKR, zo zákona o správe daní, colného zákona, zákona o účtovníctve a i). Nepriznanie odmeny teda prichádza do úvahy iba vtedy, ak správca povinnosti spojené s výkonom funkcie správcu, vyplývajúce z označených, prípadne ďalších zákonov porušil, prípadne neplnil vôbec.

Vykonávacia vyhláška č. 665/2005 Z.z. v § 12 ods. 3 umožňuje, aby súd správcovi, ktorý do konania prvej schôdze veriteľov porušil svoje povinnosti, jeho paušálnu odmenu podľa závažnosti porušenia povinností primerane znížil, prípadne, aby mu odmenu vôbec nepriznal.

Z obsahu spisu je zrejmé, že správca do prvej schôdze veriteľov včas a riadne plnil všetky zákonom stanovené povinnosti.

Z obsahu ustanovení ZKR, zákona č. 8/2005 Z.z. o správcoch, resp. ďalších zákonov, ktoré upravujú povinnosti správcu je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že žiadny z nich neukladá správcovi, aby do konania prvej schôdze veriteľov predkladal súdu písomné správy o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a o vykonaných úkonoch, a ani žiadne lehoty na predkladanie takýchto správ; ZKR rovnako neobsahuje ani zmocňovacie ustanovenie na určenie takýchto lehôt vykonávacím predpisom. Napriek tomu však vykonávacia vyhláška (rovnako ako pri odmene predbežného správcu - § 11 ods. 5 vyhlášky), bez zákonného zmocnenia (článok 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR) v § 12 ods. 5 postihuje správcu za nepredloženie správ v lehotách v ňom stanovených, teda za neplnenie povinností, ktoré nevyplyvajú zo ZKR, ani z iných zákonov, a dokonca ani zo samotnej vyhlášky: ak správca do 15 dní od ustanovenia do funkcie nepodá súdu podrobnú písomnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, najmä o stave súpisu a zoznamu pohľadávok, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu druhú podrobnú správu o týchto skutočnostiach do 35 dní od ustanovenia do funkcie, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu tretiu podrobnú správu o týchto skutočnostiach do 50 dní od ustanovenia do funkcie, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu štvrtú podrobnú správu o týchto skutočnostiach najneskôr 5 dní pred konaním prvej schôdze veriteľov, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy.

V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že zmocňovacie ustanovenie v § 204 písm. e/ ZKR, splnomocňujúce ministerstvo spravodlivosti na vydanie všeobecne záväzného predpisu, ktorým ustanoví podrobnosti o výške, druhu a spôsobe určenia odmeny správcu, uvedený problém nerieši.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa má odvolací súd preukázané, že vo výroku uznesenia č.k. 25 K/17/2013-26 zo dňa 15.04.2013, ktorým súd vyhlásil konkurz a ustanovil správcu, súd uložil správcovi povinnosť bezodkladne informovať o konkurznom konaní všetkých známych veriteľov dlžníka, ktorí majú zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v iných členských štátoch Európskej únie, o spôsobe prihlasovania pohľadávok v súlade s článkom 40 Nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 zo dňa 29.5.2000. Z uvedeného možno vyvodit', že súd bol uzrozumený s tým, že ak chce aplikovať ustanovenie § 12 ods. 5 vyhlášky, musí správcovi povinnosť predkladať správy meritorne uložiť. Takýto postup je odvolaciemu súdu známy z jeho konkrétnej praxe i z Obchodného vestníka.

Vo výroku uznesenia č.k. 25 K/17/2013-26 zo dňa 15.04.2013 uloženie akýchkoľvek povinností spojených s predkladaním správ súdu absentuje.

Prvostupňový súd neuložil v tomto smere správcovi žiadnu povinnosť ani podľa § 41 ZKR, podľa ktorého súd je počas konkurzného konania v rámci vykonávania dohľadu nad činnosťou správcu oprávnený požadovať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu konkurzného konania, ktoré je správca povinný súdu v určenej lehote poskytnúť.

Podľa článku 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Preto s ohľadom na citovaný článok ústavy a vyššie uvedené skutočnosti je potrebné

konštatovať, že v prejednávanej veci súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 12 ods. 5 vyhl. č. 665/2005 Z.z. a na jeho základe nepriznal správcovi paušálnu odmenu za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov.

Za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov pri fyzickej osobe - nepodnikateľovi patrí v zmysle § 12 ods. 1 vyhlášky správcovi paušálna odmena 663,88 eur.

Podľa § 220 O.s.p. v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na potvrdenie rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1), keďže na základe zisteného skutkového stavu dospel prvostupňový súd k nesprávnemu právnemu záveru a správcovi nepriznal paušálnu odmenu za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov. Preto odvolací súd (po čiastočnom doplnení dokazovania) rozhodnutie súdu prvého stupňa v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie. Podľa ods. 2, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa. Vzhľadom na to, že úspešný odvolateľ si v tomto konaní trovy neuplatnil, súd mu žiadne nepriznal.

Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 30.01.2014

JUDr. Tatiana Pastieriková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia
Súdna BENKOVÁ